

הארץ פולפר

תולדות עיונים הערות

התוצאות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזהרגן"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
בニアורים וציווים, הערות וחירות

פרשת אהרי ב'

שנת תשע"ו

עשה עמו מוהרנית כתבת התקשורות בכתב לעסוק בהורפה, כמו"ש במכבת ש"ד.
דברי אביך המצפה לאותכם בחים ושלום ושמחה

נתן דנ"ה

ושלום לכל אנ"ש באבבה הרבהה. ובפרט לידי הותיק וכרי מורה הרב נחמן נ"י
עם כל יוצאי חילו שיחיו פרוי קודש מגוע אדמור ז"ל [בן חזך זלמן חתן
רביזל, והרבנית מרת חייה זל בת רביזל, דר בטולשין] ילכו יונקותיו לנצח ויקום בהם ופרי
הארץ לגאון ולתפארת בהמרה בימינו אםן. מאלך תבין לשלוח האגרת הדבק
לכאן לברסלב, והשאר לכל אחד כראוי. לטעפליך לא תשלוח על ידי ר'כ כאשר
כתבתי לך כבר, והיה זה שלום.

סימן שכ"ט

בעורת השם יתברך, יום ה' פנהם, ת"ר לעמברג

שלום רב לידי הותיק וכרי מורה אברהם בער שיחיה, ולידי הרבני וכרי
מוריה אביגלי שיחיה, עם כל יוצאי חילו שיחי"

[הנגידים המפורטים הר"ד אברהם בערני, ושוטפו ר' אבא שניהם מתומכי נשוא של מוהרנית בכל עת, וביקש
מהם מוהרנית לשלוח סכומים הגונים למון הדפסה ושישתלו גם אצל שאר אנ"ש. כל המעות שנדרבו שלחו ליד
ר' יצחק בן מוהרנית שהי' עobar אצל האפסט בטולשין, וידע באיה מקום מוהרנית נמצא ושלחו לר'ו]

בבר כתבתיכם מבראד [מכבת ש"א]. ועתה באתי לפה ביום ג' העבר והחוצה
מרובה מאד, וכפי הנראה שאוכל לעסוק בעסקינו בעורת ה' יתברך ר'ך
צרכין להה מעות הרבהה, למען השם יתברך שתקיימו מיד לשלוח לבני שיחי"
כפי הקוטט של משרותם לו בל' יעקוב כלל, ולעוור ולזרו את כל אנ"ש שישלו
מיד מעות, הן על העסק הזה הן על פרנסת כאשר הבתוותם לי, ואין פנאי
להאריך כלל.

וთלה לאל קבלוני בכבוד קצת בבראה, ודוברת עם החסידים דשם כמה דברי
תורה אדומו"ר ז"ל, והיה יקר בעיניהם מאד, וכמה אמרו בפירוש
שהחחיתி מאד את נפשם הרעיבה לדוברים נאלה, שאינם נמצאים בשום מקום,
אבל מעות לא הוציאי שם כלל, וגם פה [לעמברג] אני יכול.

[נראה שМОהרנית רצה לקבוץ גם מהם מעות לצורך הרופת, ולא עלה בידו כראוי, וכי' במכבת ש"י "אבל לקבוץ
מעות עדין רחוק וקשה", ועוד"ז במכבת ש"ז ר'ק מעות לא הוציאי שם וכו', וממעט דמעט שקבלתי היה
מהקובובים שלו שם נבירים גדולים וכו'"]

חזקו ואמצו אחי ללימוד ספריו בכל יום, ולעין ולחשוף בהם למצוא בהם בכל
פעם עצות להצליל נפשיכם מיטט יון מצולה טרידת העולם הזה והבלוי. ופה
ובסבירות אלו רואים ביסוד מרירות העולם, ואיך העולם ים זועף ממש הולך
וסוער והולך וסוער וכמה מסעיר גופם ונשמתם רח"ל, וממעט הנזולים מעט
ダメעט ר' קדי נשימה, והכל בנפלאות חסדי ה' על ידי הצדיק יסוד עולם ברית
מלח עולם אשר אלמלא מילחא לא הוא יכולן למסבל מרירותא [זה"א דרמא"ע].

אהובי ר' אפרים נ"י [בן הרה"צ ר' נתלי תלמיד רבייזל. דר בקרימינשאך, מנדלי תלמידי
מוחניתן]. מאלך תבין כמה אתה ציריך עתה להשתדר בכל כח לטובי
ולטובות העסק הקדוש שלנו הנוגע אל הכלל, ה' יגמר בעדי, ומוגדל הטירדא
אי אפשר להאריך. ותשלח גם מכתבך בקיצור לבני שיחיה, וה' יצילח בכל
הבחינות, צלה רכב על דבר אמת וכו', אונט אקי פארט האפ.

מיר האבן גיהפייט אין א קרעתשמי בשכת פרשת חוקת העבר, עם כמה
אורחים מקרעמעניז וראדיוויל, וכולם רקדו עם ר' נחמן [מטולשין] באבבה
ושמחה הרבה, ונעיקו בשמה [ההלאם כב, ט ב"ך בטחו אבותינו בטחו ותפלתינו,
אליך זעקו ונמלטו וככ"ז [עיין מכתב סכ"ג]. גודול אדוןינו ורב כה, וכולם החזיקו לנו
טובה אחר כך על זה, השם יתברך ישמה נפשינו תמיד בישועתו.

סימן שכ"ז

ברוך ה', יום ב' פנהם, ת"ר לפ"ק, בראד.

אהובי בני שיחיה, הנני עתה בבית הגיבור מורה נ"י. ידע שאני נושא עתא
ללבוב. השם יתברך יבאני לשולם, ומשם אודיעך הכל באר היטב.

דברי אביך

נתן מרברפלג

ושלום כנהוג לכל בני ביתך לברסלב, ולכל אנשי שלום וישע רב.

סימן שכ"ח

ברוך השם, יום ה' פנהם, ת"ר לעמברג

שלום לבני חביבי ולכל בני ביתו בנהוג. הלא לمراה עיניך האגרת שכתבת
לכלכם [מכבת ש"ג], ומה אוסיף עוד.

לביתי תנתן הא' רובל-כסף, ואם יצטרכו יותר בהכרה, תנתן להם על חשבוני
ובודאי תסולק בעורת השם יתברך כראוי. וכמה אתעככ פה אני יודע.
קיים לה שלא אצטריך להתמהמה פה הרבהה. לעת עתה תשלח אגרת לבראד
ויגיעו לידי או לבראד או פה, ותודיע עני הכל באר היטב, ואם הגיעו מיעות
לביתך, ואליה, הכל תודיע עני באר היטב.

וחזק ואמצ בני בנהoga וחוודה תמייה, כי חסדו גבר עליינו מאד, שוכנו
ליידע מאור קדוש וונרא כוה.

ובברכים הללו, רואים ביוטר ויוטר צרות ומרירות ויגון ואנחה של זה העולם,
אשר כשל כה הסבל ואלמלא מילחא לא הוי יכולן למסבל מרירותא
וככו [זה"א דרמא"ע, ועין ליקומ' ח'א סי' כ"א]. וא"ה בימים הבאים לשולם, אולי אוכחה
להתחליל בעסקינו כאשר אני מוקה בעורת ה' יתברך, ואו תהישב דעתך קצת
ואודיעך ישועות ה' ביותר.

[МОהרנית המתין באותו שבוע לאיש מיוחד להתחליל לעסוק בעני הרופה, עד שבום י' פרשת דברים

לומר איזה פלפול להראות שאיןו עם הארץ, ובבאו לרב של אותו עיר הראה מוהרנת"ת הכתב להרב, וכייד אותו הרב שיאמר איזה פלפול, אמנס מוהרנת"ת לא רצה לומו. אמר לו הרב דמתא איזה חידושי תורה, ולא יישר בעני מוהרנת"ת.

אח"כ ביקשו הרב דמתא שיבוא עם משמשו הנאמן ר' נחמן להתרחק אצלו ושיאכל עמו סעודה, אמנס לא רצה מוהרנת"ת לטעד אצלו, ביקשו הרב עוד הפעם ולא רצה בשום אופן, והתפלה ר' נחמן על זה בידועו דרך מוהרנת"ת שנגה עצמו כמו רביז"ל שלא להתקUSH על שום דבר, כשיצא מוהרנת"ת מפתח ביתו של הרב אמר מוהרנת"ת הפסוק הזה: אל תלחם לחם רע עין (משל בג, ו), התפלה ביותר ר' נחמן על זה, מאין ידע מוהרנת"ת שהרב הוא רע עין.

אחר כך בשנת תרכ"ג בעית שורה"ח ר' נחמן מוטולשין היה במלעburger, וראה עצמו עם המדפיסים דשם על מנת להדפיס ספרי רביז"ל סייר להם ר' נחמן שבשנת תרכ"ג כהה" פה עם מוהרנת"ת לא רצה מוהרנת"ת להתאכן בבית הרב דשם, ואמר עליו הפסוק אל תלחות את לחם רע עין. ויתפלו האנשים מאד מאין השיג מוהרנת"ת דבר כזה שהואאמת ויציב, כי כן היה האמת, וקראו עליו המאמר (בב' חכם עדיף מנבニア (ابניה ברול).

אצל הרה"ק מקאץ צצ"

ספרים בעית שורה"ת בלעבערג היה שם גם הרה"ק מוהרן מתהן מונדל מקאץ צצ"ל ביחיד עם תלמידו הרה"ק בעל חידושי הר"ם ועוד אחד מגודלי תלמידיו, שבא להתרפא שם, בימים ההם היה הרה"ק מקאץ סגור ולא הניתנו לאף אחד לגשת אליו, וכששמעו מוהרנת"ת שהוא שם, בא מוהרנת"ת לפניו לקבל פניו, וביקש מהם להכנס, אבל לא נתנו לו בשום אופן, כי לא ידעו מיהו, ואמר להם מוהרנת"ת שייאמרו לרבים שתלמידיו של בעל הליקוטי מוהרן"ז רוצה להכנס אליו, וכן, ונתן רשות שיכנס אליו מוהרנת"ת.

莫הרנת"ת נכנס אליו ודייבור ביניהם משך זמן רב, אחר כך שאלו אותו תלמידו הנ"ל למה דייבור עם האברך הזה כל כך זמן רב בעית חילו הקשה, שהיא אסורה לו הדייבור, ענה להם הרבי מקאץ: "האברך הזה הוא עילוי בחסידות" (ש"ק ח"ב ס"י תרפ"ו).

סימן ש"ל

בעורת השם יתברך, יומם ג' דברים, תיר'

שלום לכבוד אהובי בני חביבי, חממות לבבי, הרבני הותיק מו"ה יצחק שיחיה ביום ג' בפרט מסע הערב שלחתי לך מכתבי שנשעתינו לעיר הסמוכה לפה, ותיכף ביום ד' בערב חורתי להפה קהלה לבוב, ולא פעלתי שם כלל בעניין עסקינו.

ובודאי מאת ה' היתה שהייתי שם מקום מוקור חזבננו, כי אבות אבותינו נתגלו שם, גם דברנו שם עם כמה אנשים, אשר בודאי גם בשבייל זה כדי וכדי הנסעה והטלטל והוואצאות עיין ח"י ט"ס תקמ"ג וספר הרבה מעין זה, וגם היה רצינו שישטו נסיעות בשבייל וה כדי לדבר עם בני אדם עיי"ש. ואם כי ידעתני מעת זה יותר מזה אני מאמין, וכמה הסדרים ונפלאות פלאי פלאות ראייתן בנסיעות האלו הנוגע לעניינינו, אשר בשבייל עסק אחד מכל זה, ודבר דברי תורה אחד עם איש אחד שדברתי בכל הנסיעות האלו, בודאי כדי כל טלטולי הקשה עלי מאריך, אשר אין לשער, וכל ריבוי הוואצאות והבלבולים וכו'.

אף על פי כן לא נחה שקטה דעתינו בהזה, כי הייתי סבור עד הנה שה'ו אשוב ריקם לבתיו ולא אפעול ח'ו לענין עסקינו, וכבר חוקתי עצמי, שאפאי לו אם היה כך לא אפואל בעדי כלל, כי אני חזק ברוך השם באמונה, ומעת אני יודע בחסדו יתברך, שבודאי היתי צריך להיות מה פה וככ"ל, אך מה גודלו מעשי ה' מאר עמקו מחשבותיו, ומה נפלואו חסדיו אשר רקע עיני לבבי לדיע

ועין ליקום ח'א כי כי אשרינו שוכינו לידע ולהתקרב אליו, ועל כל פנים לבלי חלקוק על מקור חיים, חייתנו תקותינו וישועתינו בה ובבא לנצח. דברי אהובכם באמת לנצח, המזכה לראותם בשמה

נתן מברכך

ושלים לכל אנ"ש באהבה רכה לכל אחד לפי מעלו הרמה, לכלכם נאמרו דברים אלה.

חומו וחמלו עלי ועל העסוק הקדוש הזה, ותעמדו בעורי בכל כחכם לעורני ולסייעני בכל פעם בסיעו שיש בו ממש, ותגילו ותשמחו על הלקיכם בזה לנצח. ולנדיבי לב כיוצא בהם אין להאריך. והפאט נחוצה, כי יצילח את כולכם בגשמיות ורוחניות, צדקתם תעמוד לעד, קרנום תרומים בכבוד Amen.

נתן הג"ל

ולאנ"ש שבביבותם ובקראקא וקרומינשאג וסביבותיהם, שלום וישע רב. כולום נאמרו כל הדברים האלה, וכל המוסף יוסיפו לו מן השמים ברכה וחחים ואוצר של יראת שמים [ראה שורשו למש רבייל אי אוזר של ריאת שמי חיים ס"י רציך ורציה, וכל התומך בהפצת ספרי רבייל יזכה להאוצר של רבייל, וסדר הנסעה בפרטיות עין בהערות למכtab ש"ג].

תיקון נשמות

莫הרנת"ת נסע לעיר סמוך למלבורג ומדיק בלשונו "מאט ה' היהת שהייתי שם מקום מוקור חזבננו, כי אבות אבותינו נתגלו שם" (מכtab ש"ל). כי מוהרנת"ת נסע לשם בדוקא, והו"ל רמז מרבייז"ל שיתיקן את אבותינו שם. כי היה שם בית הכנסת שבו נקרא בשם בית הכנסת של ר' הענין, זה הר' הענין דר בכרר אחד, ושכר פונדק מהפרץ. והנה האדון מותה אצלנו, והניחה בן קטן. האדון נשאasha אחרת, אמנס אשתו השניה לא יכולה לשבול את הבן מאשתו הענין, עד שהוחרה האדון לגרש את בנו בשוביל אשתו השניה, וזה הר' הענין לקח את הבן הקטן לביתו, האכילו והלבשו ונעשה משרותו. ופ"א נסע צדיק אחד דרך ההוא ונטאנסן אצל הר' הענין, וראה את המשרת, ואמר לר' הענין שישים עינו על המשרתו הגוי כי רואה עליו שיש לו נימוס מלכות.

אחר איזה זמן מת אביו האדון, ובמדינה פולין היה המנהג אז שאחר עברו איזה שנים נתקבעו האדונים לעיר הבירה ווארשה, ועשו גורל או בחירות לבחור מי ישמש מלך על המדינה, ונתן הר' הענין למשרתו סוס טוב, ואמר לו שיעס גם הוא לווארשה על האסיפה, ויציג עצמו להם שהוא אדון בזכותו אבי האדון. וכן היה, שהמשרת לכה הסוס והתחיל לרוכבו, ואמר הר' הענין שמהרכיבו הראשונה של כבר ראה שיש לו נימוס מלכות, ובଘינו לשם עלה בידו לזכות בהבחירות, ונעשה מלך על כל המדינה.

אחר שישב על כסא המלוכה קרא לר' הענין וישאלחו מה בקשתק, בקש ר' הענין شيינה בנין נאה וחוץ ישמש לבית המדרש לכל האיזור, וזה הוא הבית הכנסת שהייתה נקרא בשם "בית הכנסת של ר' הענין". וכי היום ולמדו בתוך הבית המדרש ב' גיסים, ובאמצע הלימוד פרץ מחלוקת ביןיהם, והכו זה את זה עם הגמרות. מוהרנת"ת זל היה מיזצאי חלציהם, ופ"א סייר לו רבייל המעשה הזה ואמר לו שהוא יהיה תיקון לאבותינו ויתיקן אותם. וכן היה. בבאו מוהרנת"ת לבית החדש הנ"ל ציוו שיבשלו לו תבשיל לאכילה, ונכנס לחבית הכנסת וՏג'ר את עצמו לזמן רב ועסק בתיקונים, ואחר כך נטהלב ודיבור מהתורה ס"ה בליקוטי מוהרן"ז, המדבר מותיקוני נשמות (אבניה ברול).

אל תלחות לחם רע עין

ספרים שבבאו מוהרנת"ת ללעבערג נתן לו הרב דהעיר כתוב שהוא למדן וכו'. המנהג היה שהאורח בבאו לאיזה עיר היה צריך

יעקב הירץ لأنדן נ"י עדין לא ראייתי את עצמי עתה. מעתה לא קיבלתי עתה עדין מאומה. אם ירצה השם אחר תשעה באב אתראה פנים עמו ואمسור לו שישלח מעות ללבוב כפי הכהרת, ואיה סך מיעוט בדעתני לקבל ממנו [הרבני הנגיד ר' יעקב הירץ דר בברא, אליו שלח ר' יצחק בן מהרנן מתעם למען הרופח ליתנו לאבוי, הנגיד ר' יעקב רצה גם להספיק מרילה למען הדפסה] וכןו לבך בטוח היה שבודאי תסולק הכל בשילוחות בעורת השם יתברך. מלrix תבין איך להתנהג עם שליחות האגרת, כי רחוק שיגיע לי עוד אגרת ברadioויל, רך קויית לדם לבוא על שבת קודש פרשת יעקב לבארדייטשוב, ואפשר ביום שלאחרינו, ואו בודאי יצא מכתבך שם בעורת השם יתברך.

ושלום לכל אנ"ש באבבה רבה. ובפרט לדידי הותיק המופלג פרי קודש מורה נחמן שיחיה נכד אדמו"ר זצוק"ל [בן הריך ולמן חתן רבי צייל, והרבנית מורה חייה זיל בת רבי צייל, דר בוטלשטיין]. נא להודיענו משולמך הטוב, ואו אכתוב לך יותר אם ירצה השם. ושלום וחימס וכל טוב

נתן הנ"ז

ושלום לדידי הרבני מורה יעקב נ"י [מטולשטיין מתלמידי מהרנן] חתן ר' משה חיים. מאד גדול צערינו בשםינו צרככם השם יתברך יוישע מרהה, וקומייה לה' שנתנצל בעורתה הי' יתברך ויתהפכ' הכל לטובה, רק חזק ואמן מאד להתפלל להשם יתברך בכל זה, ושתקרכ' יותר להשם יתברך על ידי כל זה, כי כבר ידעת היטב שכל מה שעובר על כל האדם כל ימי חייו הכל לטובתו, כדי להזכירו על ידי זה שישוב להשם יתברך, ויתחיל מעתה על כל פנים כל מה שיוכל.

דברי אהובך באמת לנצח, המהכה לישועתכם ולישועת כל ישראל.

נתן הנ"ז

אהובי בני כל מה שתוכל להודיעני איה ישועה תראה להודיעני. גם תשלה לי פרישת שלום ביחס מבני הקטנים שיחיה, כי לא נוכרו בפירוש במכתבים מקודמים. גם תודיעני מהקהלויו שלנו באומאן אם נפתחה כבר ומתי נפתחה, כי בנסעי משם היטה התמונה, ובעורות השם בטחתי שבודאי כבר נשגע מן אוקריינא שהה מקודם אליה מן באומאן על צין רבי צייל כמ"ש במכתב ש', אמן שם לא נוכר

כליל אויה דבר שהבימה נ"סרגה.

בשתשלח מכתב הרצוף פה לבראסלם, תשלחו רק על ידי איש נאמן. ותזהיר את אנ"ש שאל יפרנסו הדבר כלל כאשר הוורתיך כבר, וה' הטוב יגמר בעידינו לטובה.

מי בין המצרים ותשעה באב

על שבת חזון ותשעה באב שהה מהרנן"ת בעיר ברaad [לדייק] באותו שנה באיה יום חל תשעה באב ושבת חזון].

מהרנן"ת ערך את השבת בעיר ברaad. הרבה חסידים ואנשי מעשה באו להסתופף בצלו. מהרנן"ת ערך שם זה השלחן אשר לפני ה' לשמעו ממנו תורה בלילהדים, כתהוב לעיל מכתב ש"ד כי הימים סמכונים לתשעה באב, ואך על פי כן התגברתי לקבל שבת קודש בשמחה, כי כך הוא המדה". ובמכתב ש"ז "ובليل שבת חזון העבר לא יכולתי להתפרק עד שנשא לבי את רגלי ורקדתי בשמחה".

והנה מeo שנסתלק רבי צייל היה מנהגו של מהרנן"ת שבימי בין המצרים היה אומר תיקון חצות במרתף עמוק, בקומות ובבכיות וצעקות גדולות. גם בעצם היום בתשעה באב היה סגור ומסוגר. ומרגלי בפומיה לומר איך קען זיך ניט קילען דאס הארץ נאר תמייד בחצחות, און בין המצרים און תשעה באב בי' קינות. וכןו נהג עצמו בזאת השנה בברaad, שבערב תשעה באב סגור עצמו בחדר מיוחד, והיה מסוגר כלليل תשעה באב ויומו עד חצות.

אחר חצות היום יצא מחדרו, והתחילה לדבר עם בני הנעורים

ולהמן בנסיבות נוראות גדולתו של הצדיק האמת, עד שלא הייתה מייאש עצמי מן הרחמים, והאמנתי אם כי השערם סגורים ומוסרים מכל צד ומכל פנה, עד שהותו יכלה לטעות שאפס תקופה ח'ז', אף על פי כן יש תקופה יש יש, כי הרבה רוח והצלחה לפני יתברך והוא רב להוציא.

והנה ביום ר' העבר בא איש לביתו והוא מפה, אך היה בדרכו, והיום עשה ה' בנסיבותיו שעשית עמו מעמד ומצב ותקשרות בכתב לעסק בעסקינו, ועודין לא נתתי לו אפילו פרוטה אחת, רק כאשר יתחל בחסדו יתברך בקרוב לעסק בזויה, יתן לו ר' חיים נ"י איזה סך מועט, ואופן הענין יתברך לבאר כלל על פני השדה, וגם זה המעת שאני כותב לך יהו בסוד, ולא תגלת אותו רק למתי מעט בסודו, ואם ירצה ה' כאשר נתוווד ייחד בעורתה הי' יתברך תשמע נפלאות ה' וחסדיו העצומים, ולה' היושעה שיוגמר הדבר ביתר שאת, יראו עינינו וישמע לבינו, ואני תמיד אחיל לחסדו עד אשר יראנו ה' חסדו וישעו בקרוב.

[מהרנן"ת קיווה במלבורג לאיש שיבוא לבתו, שמעו עשה התקשרות באיה אופן שיתחיל להדפס, האיש בא ביום י' עש'ק מטויים, ובוים כ' דברם עשה עמו מהרנן"ת התקשרות בכתב, ועיין מכתב ש'ב' ר' חיים הנזכר דר בלעמלבורג שב' של מהרנן"ת, והוא איש שמעו תחיל מוחרנת' עוז בשנת תקצ'ד לישא וליתן בעניין הרפסה, ועל פי עצתו נסע מהרנן"ת לשם כמ"ש לעיל מכתב קל'ו וזכה וועד. והויר שהייה בסוד כיוון שփר מאר שיתוודע להמושלה שאסרו להדפס ספרי ברסלב]

והנה אני מכין עצמי עתה לנסוע לבראאד לשוב לביתי, ואני טרוד מאד, ושם אכתוב לך עוד בביואר יותר קצת, וה' יולכני לשולם.

עד כאן כתבותי בלבוב.

וביום ד' סמוך למנהga באתי להה קהלה ברaad בשלום, והיום יום ה' דברים קיבלתי מכתבך מיום ג' סמוך למנהga, ובתחלה קרייתי את מכתבך היה לי לנחת גדול. אך תיכף נתרכב דעתך, צרה ומכאוב המכפל, בראותי במכתבך מרירות הצרה של הנעקרטען, אווי אווי לנו על צרותינו, אהה בני הכרען הכרעטעני, לבוי נשבר בקרבי מכמה צדדים, כי הימים סמכונים לתשעה באב, ואך על פי כן התגברתי לקבל שבת קודש בשמחה, כי כך הוא המדה הגירואה להטוף את גערני בנהן. בבית מהרנן"ת הי' או' ג' בנים שעדרין לא באו בברית האירוסין בניי ה' החברים נחמן, יוסף יונה, ובן חורגו שמעלקל. וכמבעור בספר קורי רוש שבת פרשת חזון הוא נון מוויד להיות שמה עם קוושות שבת ממש בספר' עבדות ישראל פ' סע' ש' על שבת בין המזרדים, הנם שחומן גרמא להיות עזב ונאנח על חורבן בית ה', עכ' יש לחוקת עצמו ולטהר לבבו ולעבדו ה' בתורה ותפללה בשמחה, בפרט בשעת אמרית שרויות ותשבות עיי'ז. ועיין בשווית רובי' ח'ב סי' אל' ע' שנשל בזען מה שנגן בג' שבתות הסמכות לתשעה באב לזרע קרוב'ץ וכדר חורבן אם יפה הם עושים, והшиб דמי שיכל לבטל מנהג זה יפה הוא עשה דבמה הרהיק רוי' מצעה ובכיה בשבעת, וכל שכן לומר דברי קינות ולחוכיר החורבן כדי לעזרה בכיה, והלא לענין אכילת בשער אמרו שם דנה ולא עזבון בשבעת אל הכל מעלה על שלחנו איפואו כסעודה שלמה, סוף סוף אין אריך ישראל שלא לומד בשבעת חזון ומי' כב' בשעה עי'ש' וכ' בברכי יוסף (ס' תקנ'א) וול' מהנאג אריך רץ ישראל שלא לומד בשבעת חזון שם קינה וכו', דאפיין תשעה באב שלחן מעלה על שלחן בשער שמאנה דמשלים לעשות יקר בזומא דשבתא עי'ש'. ותווך כך נשמע לאוני שמוועה לא טובה כזאת צרת הכל ולהפרט רח'ל, מה נאמר מה נזכר ה' הצדיק ואחננו הרשענו הרשענו רשותם שמאן דנה לא עזבון בשבעת אל הכל לנו על מי להשען כי אם על רחמייו וחסדיו המרוביים שמשיכים הצדיקים שוכני עפר, ובזה אני מחייב את עצמי גם עתה, מה אשיב לה' וכור', שוכיתו וזכיתו את אהרכם לבלי' להתנגד על הממשיר רחמים וחסדים בדורות הללו, במעוף צרות צוקות כאלה, אשר אללא מילחא וכור' (ווח'א דרמ'א ע'ב, ועיין ליקומ' ח'א סי' כ"ב), ובכחו כל הצדיק אמת אנו נשבעים שבודאי לא יעובנו שם יתברך.

והנה אני שולח לך אגרת לבראסלם, שם הודיעתי לכם מה שאפשר להודיען באר היטב, יתר מזה אין פנאי להאריך ושלום וחימס וכל טוב.

נתן מברסלט'

היום סמוך למנהga היה אצל הנגיד ר' טובי מטולשטיין וקיבלוינו באבבה, ואמר שיהיה עוד אצלינו בשבת אם ירצה השם, או לא אחר כך. עם ר'

יקבל אגרת לטשעחרין רצוף פה [מכתב שיין], שם בארטוי מעט מנשייתו, ואת אשר נדבר שם דברי אמת וכו', והדברים נאמרו גם אליך, וכל אנ'יש שבקהלתכם ובברסל'ב וככבודתויניכם, כי יוכנו לקיים דבריו הקדושים. [כעת ששה בכרא נטלクト אל מוהרנת' חסידים ואנשי מעשת, ומוהרנת' גילהם גדורות רבייל'ר ורכשו הקדושים].

ובודאי ראוי לך להעתיק האגרת ולשלחו גם לברסל'ב, וגוף האגרת תשלוח לטשעחרין. אך הזהר מאד ותזהיר את אנשי ברסל'ב כל יפרסמו

הדבר [הינו שמתחלים להדריס ספרי רבייל', כי פחר מהמתנדם שימסרו אותו להמשלה]. רק אנ'יש כולם ראוי להם לקרותו, אולי ימצא אחד שיוציא את עצמו לילך בדרכיהם קדושים אלו, כי כל דבריו הקדושים זל' כולם נאמרו לעובדא.

והנה עתה אני מכין עצמי לנסוע היום לקהילת קראטינץ', ואני מתהין עתה על מכתבך ועדין לא קיבלתיו.

ודע שבקהלת ברארדי היו אצלם בלילה השישי ליום ה' יעקב הירץ עם ר' טוביה מטולשין, וקיבלו מהם רക שלושים רובל-חיש. ומהז תשלוח לבוב כמו שצוויתו, והומרת היינו בידך עד החשבון. מעתה פasset שחק ממני ר' יעקב הירץ ור' טוביה, וכונראה שמדעתם שמהולמים לי בודאי, כי חז' מוה נתן לי ר' יעקב הירץ משלו אחד רובל-חיש. גם תדע שבקרויב ישלח לך ר' טוביה או יבאו בעצמו ח' שטאף סטנטיאר על מלבוע לוגתית תחיה, כי מוכחה שיזידעה לה מאד זה ומן רב, והוכחתני עתה לנקות. ויזוע לה על ידי איש שתדע, שכשר יגיע לו אגרת הניל' שיזחקו הדבר בסוד כל מה דאפשר. גם יעתקו וישלחו על ידי איש נאמן רוח לקורומינטשאך ליד ר' אפרים יידי נ'י, ולזרו ואת כל אנ'יש שבקראקי וקורומינטשאך שישלחו לי מעתה על פרנסה ועל העסק הניל'.

עתה לדעתינו כבר קיבלת כל מה שיגיע לך. כי מטעלליק בודאי תקבל בקרוב שכבר הגיע לך, על כן מה שמוכרה להלות לבתי עוז, חז' מא' רובל-חיש, תעוזר להם, והכל יקובל בחשבון בעורתה השם יתברך. אך קרוב שהגיע מעתה מטשעחרין מבואר במכתבי ר' אברהם דוב שליחת ל'. ומאליך תבין איך להתנהג בכל על צד היותר טוב. וمبرידיטשוב ומואמאן אם ירצה השם אכתוב לך בביואר יותר ושם נבוא לחשבון ברור בעורתה השם יתברך. ובודאי תסולק הכל בעורתה השם יתברך. והשם יתברך יעוז לך לסלק להלמדים וכור' ואילו תקוטה.

והנה כל המכתבים שאני כותב לברסל'ב וכור' כולם לפניינו, והכל נאמר גם אליך, על כן اي אפשר להאריך ולכפול הדברים עוד, כי השעה נחוצה לנו.

כן'יל.

דברי אביך המזכה לראותכם מהרה בשמה

ושלום לכל אנ'יש באהבה רבה.

נתן ברסל'ב

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצינוינו בעזה להדריס כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת' ובין על דברינו כדי שיצא מחתה ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למתקנים למערתת וכן לתקן מאמרים להופיע בעשט סופר, או להערות ון מי שערצע שיעען לו העט סופר על יד האימיל, יענה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפקיד:

לזהודעה על מול טוג לאג'ש, יש לשלהז הודעה (עד ים ג' בשעה: 09:00 ג'נקה):

מגדולתו של רבייז'ל, וסח עם כל היום עד הלילה, והם שמעו והאזינו אזון לאמרי קודש של מוהרנת' ונחתלב בהם מאד והיה להם תעונג גדול מזיבוביין. אח'כ אמרו לו שהפריע להם על ידי זה את היום טוב שלהם, כי מנהוג היה לזרו זה לזה במנין פירות קטנים אחר חצות, כדי לפkick דעתם מאבילות הימים, ועל ידי שדיבר עליהם מוהרנת' שכח באלו השותפים.

אח'כ בלילה לויוהו כל הבני הנערוים להאנסניה שלו, ובשלו לפניו קערה גודלה עם מני לחמים וכו', והמתינו עד שМОהרנת' היה מוכן לאכול. וכשנכנס מוהרנת' ותמחב את הCEF לאכול, תיכף חטפו הכל, כי הבני נערוים נתעורו מעד מדברי מוהרנת' וחשבו אותו לצדיק מפורסים וחטפו שיריים. אמנים דרכו של מוהרנת' היה לבלי לנגה עצמו כמו רבי ואדמור' ר' רק לאיש פשוט, ולכנן חרחה לו מאד על זה, אמנים בשעת מעשה עצם והניחו אותם. ואח'כ אמר שנונע תודה להשי'ת שנסע לשם בעית זקנותי שיווכל לעצור עצמו ואינו אייפת ליה, כי בימי נערויה היה דרכם אלו מאוס אצלם בתקלית, ואם היו חוטפים ממנה שיריים היה צועק אליהם, וממילא לא היה מקלים מפי אילו מעט הטוב (בנייה ברזל). ועיין שש'ק (ח'ב סי' תרמ'ה).

אחר תשעה באב התחליל לנסוע חורה לביתו, ופרטיו הנסיעה מפורט לעיל בהערות למכתב ש'ח.

סימן של'א

בעורתה השם יתברך, יום ב' ואתחנן, ת"ר בראר

בני חביבי ביום ד' באתי לפה, ובוים ר' עשי'ק שלחתי לך ולברסל'ב מכתבי באריכות, ואם ירצה ה' ביום מחר או ביום ד' כשאכבר הגערנץ' לראדויל בחסדו יתברך, אכתוב לך עוד בעורתה השם יתברך [מכתב ש'ז' – שיין].

דברי אביך המזכה לראותכם מהרה בשמה

השם יתברך עוזר לך בכל פעם בישועות נפלאות וחסדים גדולים, כאשר אספר לכם בעורתה ה' יתברך, אך ידעת כי אני אין וגדי נגדו יתברך כלל, וזה כל מכובי וצרתי. אך אני מהיה עצמי עם מה שהזכירתי במכתבי מענין "אומרה" [בלוקי'ם ה' סי' רפ'ב], ואם אתם היותם הולכים בזה כמווני כבר הייתם כשרים יותר מני, אך גם אני שמח על חלקי תהלה לאל. ואילך אפשר להאריך עתה. [באותו עת עסק מוהרנת' והרביה בהתרה הות, ולימד זאת לכל החסידים בבראר ובלעטברג ממש' למן מכתב שיין]

נתן ברסל'ב

ותשליח שלום רב לכל בני ביתך.

סימן של'ב

בעורתה השם יתברך, יום ה' ואתחנן, ת"ר רадיוויל

רב שלום לאחובי בני חביבי, הרבני הותיק וכו', מורה יצחק שיחי'

שיעור אופק אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה'ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אופק איזערות ברסל'ב יעדן טאג א
עמוד בספרה'ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אופק אידיש מיט אללאה'ן הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט ווי איז מובהר איזן ליקוטי הלוות
חווק ואמצז אוחוי למילו טריין 'בכל יומ', ולענין ולוחש בהם למיצא בהם
בכל פעם עצזה להוציא נפשיכם (על' מכתב שיין)